

Milik

Miejscowość położona między wzniesieniami od zachodu Pietrusiny (647 m n.p.m.), Skalki (769 m n.p.m.), Wierchu (707 m n.p.m.) i od wschodu góry Mikowa (647 m n.p.m.). Milik został założony na przełomie XIV i XV w. Pierwszą wzmiankę o wsi spotykamy we wspomnieniach ks. Jana Długosza w testamencie Piotra Wyżgi, starosty czorsztyńskiego.

W 1575 r. zostaje powtórnie lokowany w akcie wydanym na prawie wołoskim, w którym nadaje się Teodorowi, sołtysowi z Andrzejówki, przywilej lokalizacji wsi wzdłuż potoku Milik.

Wieś ta była początkowo filią parafii w Andrzejówce i dopiero w 1639 r. została uposażona przez bpa J. Zadzika, stając się tym samym samodzielną jednostką.

Cerkiew pw. św. Kosmy i św. Damiana została zbudowana w 1813 r. w typie budownictwa zachodnio-łemkowskiego. Drewniana o konstrukcji zrębowej, oszalowana, z wieżą konstrukcji słupowej. Dach podbity gontem i kryty blachą. Trójdzielna i jednonawowa. Wewnątrz sklepienia zwierciadlane. Dachy łamane, nad kaplicą siodłowe, a nad zakrystią pulpitowe. Budynek wieńczy baniaste wieżyczki z latarniami. Wewnątrz na szczególne zainteresowanie zasługuje ikona "Opłakiwanie Chrystusa" z 1700 r., jak również "Pieta" z XVII w., feretrony z ludowymi ikonami Chrystusa na Krzyżu z XVIII w. oraz z obrazami św. Trójcy i Matki Bożej z Dzieciątkiem z XIX w. polichromia ornamentalna została wykonana w 1930 r.

W wiosce znajdują się źródła wody mineralnej.

Atrakcje: cerkiew, źródło Kazimierz (pomnik przyrody), siłownie plenerowe i wiaty wypoczynkowe